

Приложение 4
к Положению о Двадцать четвертом Санкт-Петербургском конкурсе
молодых переводчиков «*Sensum de Sensu*»

Конкурсные задания
Двадцать четвертого Санкт-Петербургского конкурса молодых переводчиков
«SENSUM DE SENSU»
2024

Славянский раздел

Работая со славянскими языками, береги русский язык.

Номинация I. «Перевод поэзии с польского языка на русский язык».

Задание: перевести одно из стихотворений поэта, лауреата Нобелевской премии в области литературы Виславы Шимборской (1923 – 2012), взятых из ее последней книги стихотворений «Достаточно».

Łańcuchy

Dzień upalny, psia buda i pies na ańcuchu.
Kilka kroków o podal miska pełna wody.
Ale łańcuch za krótki i pies nie dosięga.
Dodajmy do obrazka jeszcze jeden szczegół:
nasze o uncle dłuższe
i mniej widzialne łańcuchy,
dzięki którym możemy swobodnie przejść obok

Są tacy, którzy

Są tacy, którzy
sprawnie wykonują życie.
Mają w sobie i wokół siebie porządek.
Na wszystko sposób i słuszną odpowiedź.

Odgaduję od razu kto kogo, kto z kim,
w jakim celu, Którędy.

Przybijają pieczętki do jedynych prawd,
wrzucają do niszczarek fakty niepotrzebne,
a osoby nieznane
do góry przeznaczonych im segregatorów.

Myślą tyle, co warto,
ani chwilę dłużej
bo za tą chwilą czai się wątpliwość.

A kiedy z bytu dostaną zwolnienie, opuszczają placówkę
wskazanymi drzwiami.

Czasami im zazdroszczę —

na szczęście to mija.

Номинация II. Перевод поэзии с чешского языка на русский язык.

Задание: перевести одно из стихотворений поэта, лауреата Нобелевской премии в области литературы Ярослава Сейфера (1901 – 1986), взятых из его сборника «Мальчик и звезды».

Píseň o dětství

Dejte mi, chlapci, trochu hlíny,
chtěl bych si s vámi stavět hráz
a nedívat se na hodiny
a neslyšet, jak míjí čas.

A brouzdati se chladnou strouhou,
vždyť ruce, nohy nezebou.
A život, cestu krásnou, dlouhou,
teprve míti před sebou.

Rozhovor

Kde bydlí víla?
asi v mechu,
celou noc tančí bez oddechu,
pak věneček si odstrojí
a ustele si pod chvojí.i

A co má k jídlu?

místo kávy

do hrníčku si sbírá z trávy
třpytivé rosné krůpěje
A ráno si je ohřeje.

A to jí stačí?

Stačí asi,
je živa jenom z vůně, krásy
a na svůj usměvavý ret
dá lupen růže, který slét.

A viděl jsi ji?

Jenom v šeru,
větrík hrál jako na citeru.
Myslel jsem, někdo neznámý,
a lampa ve tmě zhasla mi.

A byla hezká?

Jistě byla.

Je hezká každá, když je víla.

A druhého dne jsem tam zdvih
pár kvítečků už povadlých.

Номинация III. Перевод поэзии со словацкого языка на русский язык.

Задание. Перевести со словацкого языка на русский язык одно из стихотворений поэтессы Маши Галямовой (1908 - 1995).

Svadobná

„.... a sľubujem ti,
že t'a nikdy neopustím
Podali sme si ruky.
Hrali na organe.

Najkrajšie slnko jesene
zlátilo okná maľované.
I prišiel večer
biely a mäkký
ako môj závoj
na hlave...

Chybia mi ruky matkine
a slová požehnané.

Boso po tráve

Poludnie zelených jašteríc.
Motýle ustáte
sadli mi na dlane.

Kde ostal vietor?

Mlčanie hliny a tráv.

Ak vetru zveril si
nepovedané,
vietor sem nedovial.

Hľadám t'a
v mlčaní hliny a tráv.

**Ak pôjdeme za tebou
boso po tráve,**

Двадцать четвертый Санкт-Петербургский конкурс молодых переводчиков Sensum de Sensu
Приложение 4. Славянский раздел

**hlina mi povie,
čo vietor nedovial.**
